

Rok
2020
rokiem

Bitwy Warszawskiej

Św. Jana Pawła II

Leopolda Tyrmanda

Teodora Axentowicza

Bitwa Warszawska

Zwana także „Cudem na Wisłę”, była operacją wojskową stoczoną pomiędzy oddziałami sowieckiej Armii Czerwonej, a armiami Wojska Polskiego, podczas wojny polsko-bolszewickiej.

Oddziały Wojska Polskiego, będąc w krytycznej sytuacji, postanowiły postawić heroiczny opór przeważającym siłom Armii Czerwonej. Zwycięstwo strony polskiej w bitwie zmieniło losy wojny, co pozwoliło odradzającej się Rzeczypospolitej zachować niepodległość, a także uchronić Europę Zachodnią przed widmem komunizmu.

Bitwa rozpoczęła się 13 sierpnia 1920, kiedy to wojska Armii Czerwonej, dowodzone przez Michaiła Tuchaczewskiego, zbliżyły się do Warszawy. Toczyła się na obszarze sięgającym na południe po Włodawę nad Bugiem, na północ po Działdowo. Decydujący cios armiom sowieckim zadała grupa uderzeniowa Józefa Piłsudskiego, wyprowadzając 16 sierpnia kontruderzenie znad Wieprza, przełamując front pod Kockiem i Cycowem, a następnie wychodząc na tyły wojsk sowieckich, które atakowały Warszawę.

Bitwa zakończyła się 25 sierpnia, zwycięstwem Wojsk Polskich.

Marsz piechoty
Polskiej na front
przed Bitwą
Warszawską

(Rok 1920)

Życie Jana Pawła II

Karol Józef Wojtyła (papież Jan Paweł II) - urodzony 18 maja 1920 roku w Wadowicach jako syn Karola i Emilii, z domu Kaczorowskiej.

Jego ojciec był żołnierzem – pracował jako urzędnik, zaś matka zajmowała się domem i dziećmi. Karol miał starszego o 14 lat brata Edmunda (lekarza) oraz siostrę Olgę, która zmarła zaraz po urodzeniu. Miesiąc przed I Komunią Świętą zmarła jego matka. Od tej pory zajmował się nim ojciec – dbał o dobre wychowanie, naukę, patriotyzm i rozwój duchowy syna, który codziennie uczestniczył we Mszy Świętej.

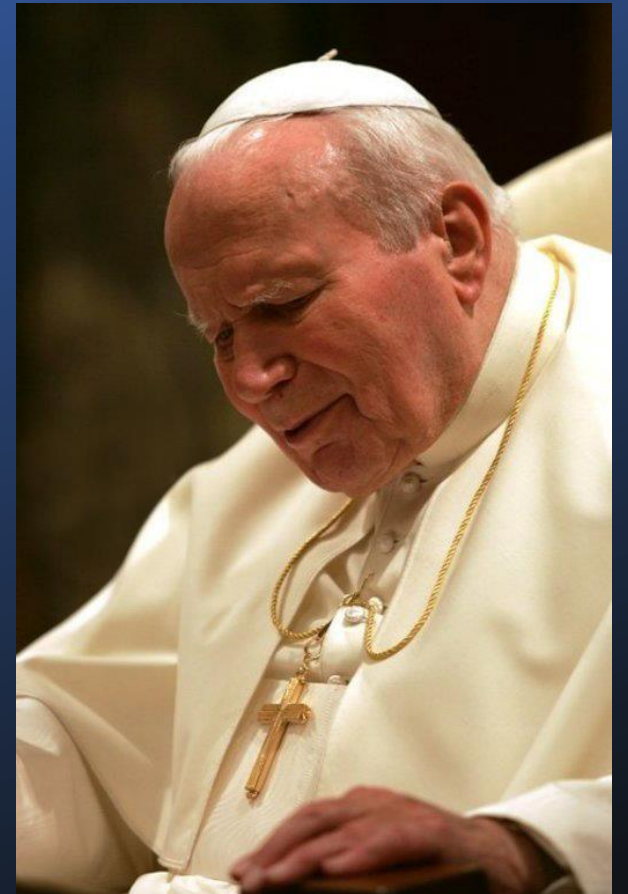
Po zdaniu matury w 1938 roku razem z ojcem przeprowadził się do Krakowa, gdzie rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Naukę przerwał wybuch II Wojny Światowej. W 1941 zmarł jego ojciec. Rok po tym wydarzeniu podjął decyzję o wstąpieniu do Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie założonego przez abp. A. S. Sapiechę.

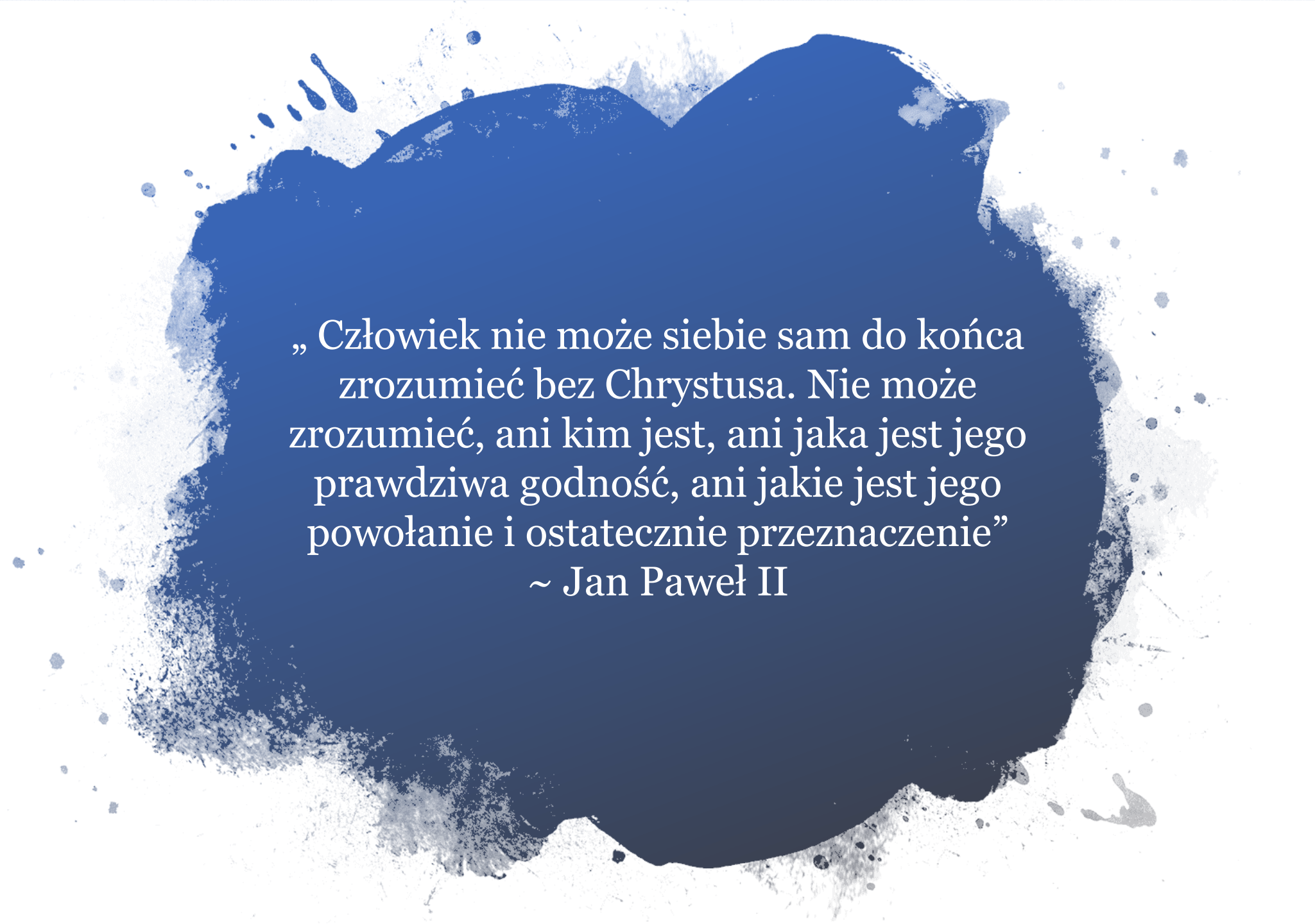
Odszedł 2 kwietnia 2005 roku o godzinie 21:37, w pierwszą sobotę miesiąca i wigilię Niedzieli Bożego Miłosierdzia. Niespełna tydzień później, 8 maja, odbył się pogrzeb papieża, w którym uczestniczyło około 300 tysięcy pielgrzymów oraz głowy państw i przedstawiciele wszystkich wyznań świata.

Kapłaństwo Jana Pawła II

Święcenie kapłańskie otrzymał z rąk Księcia Metropolity 1 listopada 1946 roku w Kaplicy Domu Arcybiskupów Krakowskich. Całą swoją posługę i siebie zawierzył Matce Bożej, czyniąc słowa „Totus Tuus” (Cały Twój) swoim zawołaniem biskupim, a potem także papieskim. W 1963 roku Papież Paweł VI mianował biskupa Wojtyłę Arcybiskupem Metropolity Krakowskim, a cztery lata później, w czerwcu 1967 roku - kardynałem.

Po śmierci papieża Pawła VI i jego następcy Jana Pawła I w wyniku konklawe – 16 października 1978 roku abp. Karol Wojtyła został wybrany papieżem przyjmując imię Jan Paweł II. Był pierwszym Polakiem, a jednocześnie pierwszym od 445 lat biskupem Rzymu, który nie pochodził z Włoch. Jego wybór na Stolicę Piotrową znacząco wpłynął na dzieje Europy Wschodniej końca XX wieku.

„ Człowiek nie może siebie sam do końca
zrozumieć bez Chrystusa. Nie może
zrozumieć, ani kim jest, ani jaka jest jego
prawdziwa godność, ani jakie jest jego
powołanie i ostatecznie przeznaczenie”
~ Jan Paweł II

Życie Leopolda Tyrmanda

Urodzony 16 maja 1920 r. w Warszawie, był polskim pisarzem i publicystą. Tyrmand wychował się w zasymilowanej rodzinie żydowskiej. W 1938 Tyrmand ukończył warszawskie gimnazjum im. Jana Kreczmara. Wyjechał wtedy do Paryża, gdzie przez rok studiował na wydziale architektury Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych w Paryżu. Zetknął się tam po raz pierwszy z zachodnioeuropejską kulturą oraz amerykańską muzyką jazzową. Obie te fascynacje pozostawiły trwałe ślady w jego twórczości.

Po wybuchu wojny Tyrmand przebywał w Warszawie, a po kilku tygodniach przedostał się do Wilna. Jesienią 1940 za pośrednictwem Waldemara Babinicza nawiązał kontakty z jedną z konspiracyjnych grup niepodległościowych. W kwietniu 1941 Tyrmand wraz z dwoma kolegami, zostali aresztowani przez NKWD. W maju skazano ich na osiem lat więzienia za przynależność do antyradzieckiej organizacji. Po ataku Niemiec udało im się jednak uciec z transportu kolejowego i wrócić do Wilna. 19 marca 1985, w wieku 65 lat, Tyrmand zmarł na zawał serca podczas wakacji w Fort Myers na Florydzie. Został pochowany na cmentarzu Wellwood w Pinelawn w Long Island.

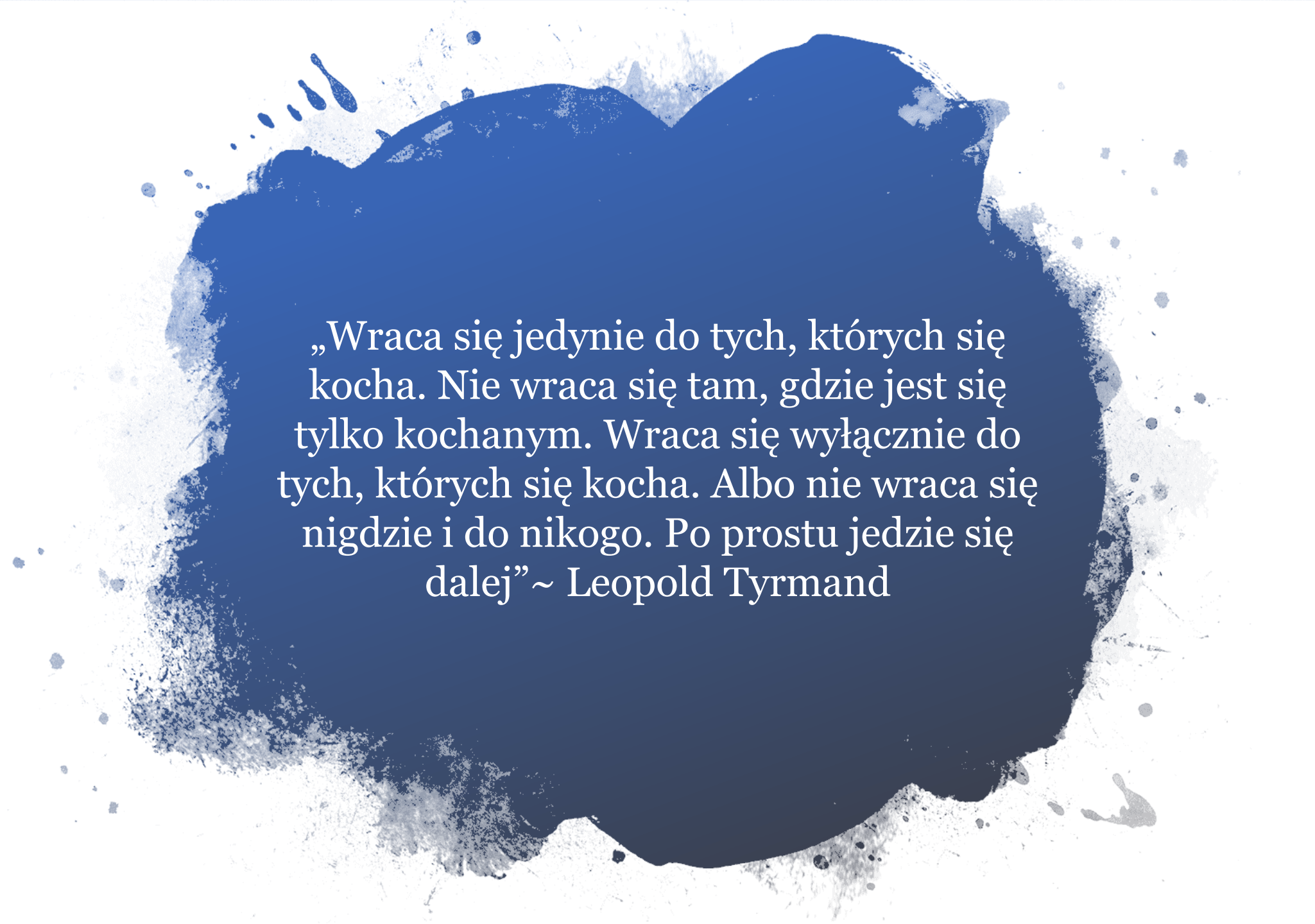

Życie po wojnie

Po wojnie Tyrmand pozostał przez rok w Danii i Norwegii. Pracował dla Międzynarodowego Czerwonego Krzyża, był też korespondentem Polpressu w Norwegii, następnie kierownikiem biura prasowego polskiego poselstwa w Kopenhadze. W kwietniu 1946 powrócił do Warszawy. Zaczął pracę jako dziennikarz w Agencji Prasowo-Informacyjnej, następnie w redakcji „Przekroju”. Pisał w wielu ówczesnych pismach. W 1947 ukazał się jego pierwszy zbiór opowiadań wojennych „Hotel Ansgar”. Przez dwa lata pracował również w Polskim Radiu.

W 1950 Tyrmanda usunięto z redakcji „Przekroju” po napisaniu sprawozdania z turnieju bokserskiego, w którym skrytykował stronniczość radzieckich sędziów. Dzięki pomocy długoletniego przyjaciela – Stefana Kisielewskiego znalazł pracę w „Tygodniku Powszechnym”. Jednak w marcu 1953 „Tygodnik Powszechny” zamknięto po odmowie druku oficjalnego nekrologu Stalina. Tyrmand został wówczas obłożony nieoficjalnym zakazem publikacji. Frustrację związaną z przymusową bezczynnością Tyrmand przelał na łamy Dziennika 1954, w którym relacjonuje pierwsze trzy miesiące roku 1954.

Pisanie Dziennika przerwało w kwietniu 1954 zlecenie od wydawnictwa Czytelnik na napisanie Złego. Sensacyjną powieść o powojennej Warszawie wydano w grudniu 1955. Szybko stała się bestsellerem, a jej autor – rozpoznawalną postacią. Emigrował on w 1965 do Stanów Zjednoczonych, gdzie później wydał jeszcze wiele innych dzieł. Był on zwolennikiem wartości konserwatywnych, sprzeciwiał się tendencjom lewicowym.

„Wraca się jedynie do tych, których się kocha. Nie wraca się tam, gdzie jest się tylko kochanym. Wraca się wyłącznie do tych, których się kocha. Albo nie wraca się nigdzie i do nikogo. Po prostu jedzie się dalej” ~ Leopold Tyrmand

Życie Teodora Axentowicza

Urodził się 13 maja 1859 r. w Braszowie w Siedmiogrodzie, w rodzinie polskich Ormian, która w XVII w. otrzymała szlachectwo i herb Gryf (Jaxa).

Ojciec Deodat był austriackim urzędnikiem sądowym, matka Agnieszka pochodziła z węgierskiej rodziny Plucharschów. Gdy Teodor miał trzy lata, jego rodzina zamieszkała we Lwowie. W latach 1878–1882 Axentowicz kształcił się w Monachium (w połowie października 1878 r. zgłosił się do Akademii Sztuk Pięknych – Antikenklasse), 1882–1895 studiował w Paryżu. Pracował jako ilustrator w czasopismach oraz wykonywał kopie obrazów dawnych mistrzów, m.in. Botticellego i Tycjana. W latach 1890–1899 odbył wiele podróży do Londynu i Rzymu, gdzie malował portrety kobiet i polskiej arystokracji. W Anglii poznał Izę z Giełgudów, z którą w 1893 roku wziął ślub. Mieli ośmioro dzieci. W 1894 współpracował z Wojciechem Kossakiem i Janem Styką przy realizacji Panoramy Raławickiej.

Był współzałożycielem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”, którego celem było organizowanie wystaw. W 1910 został rektorem krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Od 1928 członek honorowy Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie.

Zmarł 26 sierpnia 1938. Pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Twórczość Teodora Axentowicza

Zasłynął on jako portrecista. Przykładami jego dzieł mogą być:

- Portret damy w czarnej sukni (1906)
- Pogrzeb Huculski (1882)
- Święto Jordanu (1893)
- Kołomyjka (1895)
- Chrzest Armenii (1900)
- Portret damy w czarnej sukni (1906)
- Ormianie w Polsce (ok. 1930)
- *Gazda Pająk z Nowego Żywcańskiego* (1934)

Zajmował się także grafiką ilustracyjną i projektowaniem plakatów wystaw. Był autorem projektu witraża dla katedry ormiańskiej we Lwowie, który nie został zrealizowany. W 1906r. abp. Józef Teodorowicz zaprosił Teodora Axentowicza i jego przyjaciela z Akademii, Józefa Mehoffera, do udziału w pracach nad renowacją katedry ormiańskiej we Lwowie.

Źródła:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Bitwa_Warszawska - (Zdjęcie; Informacje)

<https://diecezja.pl/apostolowie-milosierdzia/swiety-jan-pawel-ii/> - (Informacje)

https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Pawe%C5%82_II - (Zdjęcie)

https://pl.wikiquote.org/wiki/Jan_Pawe%C5%82_II - (Cytat)

https://pl.wikiquote.org/wiki/Leopold_Tyrmand - (Cytat)

https://pl.wikipedia.org/wiki/Teodor_Axentowicz - (Zdjęcie; Informacje)

https://pl.wikipedia.org/wiki/Leopold_Tyrmand – (Zdjęcie; Informacje)

Autor zdjęcia: Adrian Grycuk / (Licencja: CC BY-SA 3.0 PL)

<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/pl/deed.en>